

Nr 733

Av herr Olsson, Johan, m. fl., *angående utflyttning av statlig verksamhet från Stockholm.*

(Lika lydande med motion nr 839 i Andra kammaren)

Den centrala förvaltningen är i huvudsak lokaliserad till stockholmsområdet och främst till innerstaden. Nya eller omorganiserade verksamheter har även under senare tid i regel förlagts till Stockholm. I vissa fall har flyttning skett till mer perifera lägen inom Storstockholm. Den viktigaste anledningen till Stockholms tillväxt under efterkrigstiden torde ha varit centralförvaltningens och de centrala institutionernas utbyggnad.

Överkoncentrationen till stockholmsområdet är, såsom inrikesministern medgivit i årets statsverksproposition, en negativ företeelse. Från samhälls-ekonomiska synpunkter är det angeläget att storstadstillväxten motverkas. Detsamma gäller från miljöpolitiska utgångspunkter. Det är angeläget att skapa bättre miljöbetingelser för storstadsbefolkningen, men detta önskemål är svårt att tillgodose i en överkoncentration till de centrala delarna av stockholmsområdet. Ur försvars- och beredskapspolitisk synpunkt är de centrala myndigheternas koncentration till Stockholm också otillfredsställande.

Lokaliseringsutredningen rörande statlig verksamhet, som lade fram sitt slutbetänkande 1963, gjorde en grundlig undersökning av möjligheterna att flytta ut centrala ämbetsverk och andra statliga verksamheter från Stockholm. Av cirka 185 undersökta verksamhetsgrenar kunde enligt utredningen 110 flyttas från Stockholm. Möjligheterna till utflyttning bedömdes naturligtvis som varierande för olika verksamheter. Vissa verksamheter måste ha ständiga kontakter med t. ex. statsdepartementen och kan inte gärna flyttas ut från Stockholm, såvida inte regeringens kansli samtidigt flyttar. Andra verksamheter behöver relativt regelbunden kontakt med statsdepartementen och bör därför vara lokaliserade relativt nära det centrala Stockholm. Åtskilliga enheter har specialbetonade uppgifter och ett mindre omfattande behov av samarbete med andra centrala myndigheter. I sådana fall kan separat utflyttning ske.

Såsom framgått fann den nämnda lokaliseringsutredningen, att det är möjligt att i betydande omfattning flytta ut centrala ämbetsverk och andra statliga verksamheter från Stockholm. Utredningens förslag har inte förverkligats i någon nämnvärd utsträckning.

I årets statsverksproposition har inrikesministern uttalat, »att en väsentligt ökad lokalisering utanför huvudstadsregionen bör övervägas i anslutning till framtida beslut som innebär tillväxt i den statliga centralförvaltningen». Detta uttalande, som bör innebära att regeringen nu har sin uppmärksamhet på frågan, måste givetvis hälsas med tillfredsställelse. Men såsom inrikesministern också framhållit är det samtidigt angeläget att vidta åtgärder för utflyttning av verksamheter från storstadsområdena. Den ovan omnämnda lokaliseringsutredningen har visat, att statliga verksamheter kan flyttas från Stockholm. Särskilt angeläget bör det vara att tillvarata möjligheter till utflyttning i samband med att man måste skaffa nya lokaler för ämbetsverk och andra centralorgan. Det material, som lokaliseringsutredningen rörande statlig verksamhet lade fram, bör överses i syfte att man skall kunna upprätta en plan för utflyttning från Stockholm av centrala ämbetsverk och andra statliga verksamheter.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte

1) i princip uttala sig för att den statliga förvaltningen i möjlig utsträckning bör lokaliseras till andra orter än Stockholm;

2) i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt upprättande av plan för utflyttning av de centrala ämbetsverk och andra statliga verksamheter från Stockholm till andra orter som kan anses lämpligt och möjligt.

Stockholm den 28 januari 1969

Johan A. Olsson (cp) Torsten Bengtson (cp) Harald Pettersson (cp)

Ivan Svanström (cp) Ernst W. Olsson (cp) Nils-Eric Gustafsson (cp)

Maj Pehrsson (cp)

Axel Georg Pettersson (cp)
